

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 11 - 1972 - 64. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

Sluk det kunstige lys

Og lyset skinner i mørket, og mørket fik ikke bugt med det. *Johannes 1, 5.*

Vi må vide, hvad slags lys der skal være det rådende. Vil vi have adventskransen til at lyse, må vi slukke neonlampen. Vi må vide, hvilken plads Kristus skal have hos os. Har vi valgt Jesus til herre, må vi afvise andre herrer. Er han vort livs lys, kan vi ikke indrømme andre lys samme betydning. Sig ikke, at du ikke kan få øje på Jesus-lyset. For så har du ladet dig blænde af de andre lys. – Jesus-lyset brænder aldrig ned. Ingen magt kan slukke det, hverken i krig eller i fred, hverken i lyst eller i nød, hverken i liv eller i død. Men vi kan undgå hans lys og nøjes med de kolde kunstige lys, som er så skærende uden at gøre det lyst for os.

(Fra andagtsbogen »Giv dig tid«).

Jubilæumsindsamling (1887-1972)

fortsætter med fuld kraft. Baggrunden herfor står i sidste blad, og det glæder os uhyre meget, at mange allerede har sendt deres bidrag og derved tilkendegivet, at de stadig står bag skolen – og stadig vil dele det økonomiske med os.

Tak, om vi i den kommende tid ofte måtte modtage bidrag.

Benyt venligst girokort, og vort giro nr. er 4 21 25, og husk at skrive »Jubilæums-gave 1972«. *Ths. M.*

Den, som studerer visdommens regler uden at rette sit liv derefter, ligner den, som pløjer sin ager, men ikke tilsår den.

Sadi
(1184-1291)

Et smil har hjulpet mange

Et smil har hjulpet mange,
når modet var forsagt.

På samme vis har sange
forbedret trit og takt.

Et smil er tankens tjener
og giver ordet glød.

Det samler og forener,
hvad pandens rynker brød.

Kan smil og sang forynges
og tjene vor idé,

hvorfor så ikke synges
og smile lidt – og le. –

Et smil kan åbne pungen
og tegnebogen med. –

Et smil påvirker tungen
og slutter strid med fred.

Det lyser og fortryller,
når pigelæben ler.

Og midt i dagens mylder
oplives fler' og fler'.

Den lyse latter smitter

og tør de frosne sind. –

Selv den, der før var bitter,
får smilehul på kind.

Og mandens glade latter,
der runger: Hå – hå – hå!

forkynder, at han atter
er klar og kan forstå:

Vort smil i livets færden

skal lyse som et bål

og vise hele verden,

hvad vi har sat som mål. –

Et smil har bud at bringe
til alles tarv og vel. –

Giv derfor smilet vinge
ud over alle skel. –

– Kan smil og sang forynges
og fremme vor idé,

hvorfor så ikke synges

og smile lidt – og le!

Ludvig Meinild.

At fortælle - og at lytte

Af domprovst Børge Roesen, Aalborg.

Det har skabt problemer for os præster, at vore konfirmander fra skolen er vænnede til at blive undervist efter de moderne pædagogiske principper med gruppearbejde, film, lysbilleder, båndoptagere og andre audiovisuelle hjælpemidler. Dels findes disse fine ting jo ikke i vore konfirmandstuer, og dels er vi præster ikke uddannede til at bruge dem, selv om de fandtes.

Begge dele kan der dog rådes bod på. Den nye generation af præster vil fra deres skoletid være fortrolige med den moderne pædagogik. Og vil desuden på pastoralseminariet lære at anvende den. Og efterhånden vil der vel også over den kirkelige ligning blive råd til at anskaffe det fornødne materiale til brug i konfirmandstuerne. Det er allerede så småt i gang.

Vil det så sige, at den gammeldags undervisningsform – hvor præsten fortæller og prøver at få en samtale med eleverne om det fortalte – nu synger på sit sidste vers?

Det er dette spørgsmål, som jeg synes der er brug for at få drøftet lidt. Situationen kan nemlig give anledning til to vidt forskellige reaktioner.

Man kan ræsonnere som så: når vore konfirmander fra deres skole er vænnede til at blive undervist med hjælp af disse moderne ting (A-V-midlerne), så bliver vi nødt til at følge trop. Fortælleformen er en for børn ukendt verden. De kan ikke høre efter ret længe ad gangen. Det er de ikke vant til. De kan ikke sidde stille, de kan ikke lade være at sidde og småsludre og være uopmærksomme.

Men man kunne i og for sig lige så godt ræsonnere stik modsat: når børnene ikke i skoletiden er blevet vænnede til at høre på en, der fortæller, så er det pinedød ikke for tidligt, at de bliver det. Og så burde vi præ-

ster på pastoralseminariet frem for alt andet dygtiggøres i den kunst at fortælle. Det ville være en velgerning mod børnene, om de dog et sted lærte den kunst at lytte. Det er en stor kunst. Og den kræver anstrengelse og koncentration. Men hvilken verden åbner sig ikke gang på gang for den, der vil og kan lytte.

Ja, og prædiken. Hvordan skal unge mennesker nogen sinde kunne høre en prædiken, hvis de aldrig har lært at koncentrere sig om bare at lytte.

Når bibelen skal sige, hvad Gud vil os mennesker, siger den: ordet. Der er noget, Gud vil have sagt os, om vort liv og vort livs vilkår og vort livs ansvar. Og ordet blev kød. Gud gav sig til at tale menneskesprog. Jesus talte og fortalte, apostlene fortsatte, og vores gudstjeneste er på godt og ondt en fortsættelse af denne fortælling. Der er noget, der skal siges. Gud vil have det sagt. Og vi skal høre efter, skal lytte. Der findes ikke nogen anden adgang til Guds verden end gennem ordet.

Bliver vi da ikke ganske simpelt nødt til at arbejde som aldrig før med fortællingens kunst i konfirmandtimerne? Mere og mere, jo mindre børnene er vænnede til det fra skolen.

Og så måske endnu ét: A. V.-midlerne er utvivlsomt meget anvendelige og særdeles effektive, når det gælder det, man kalder indlæring. Noget, der skal huskes. Men jeg har en fornemmelse af, at i et fag som historie kan selv lærere have lidt vanskeligt ved at finde anvendelse for A. V.-midlerne – de lærere nemlig, som mener, at historie ikke først og fremmest er et huskefag, men noget levende, noget om menneskelivets vilkår og kampe og sejre og nederlag, noget, der kalder på fantasi og medleven.

Og i denne sammenhæng må vel også konfirmandundervisningen ses. Der kan også være indlæringsstof, hvor man sikkert med udbytte kan anvende det såkaldte »pædagogiske isenkram«. Men det vil da vist være at give konfirmanderne stene for brød, hvis vi spiser dem af med det. Det væsentlige, det, som det hele står og falder med, bliver det ord, der fortælles, ordet om Jesu liv og virke, ordet, der kun kan tilegnes i medleven og fantasi, ordet fra Gud om vort liv og dets vilkår og ansvar.

Jeg er overbevist om, at det er her, slaget kommer til at stå.

(Fra Jyllands Posten's »En mening«)

Tilbud fra Mellempfolkeligt samvirke om studiemateriale

Det er meget vigtigt, at missionens venner er velorienterede om alle forhold på missionsområderne. De enkelte organisationer udsender jævnligt materiale i form af blade eller bøger, og sidste år kom Dansk Missionsråds studiebog »Mission over alle grænser«.

Der findes imidlertid et tidsskrift, som er særdeles velegnet til at give baggrundsviden for missionsarbejdet, og det er Mellempfolkeligt Samvirkes blad »Kontakt«. Nogle af numrene har direkte interesse for missionsvenner, således hæfte nr. 2/1971-72 med titlen »Religion og udvikling«.

Mellempfolkeligt Samvirke tilbyder dette hæfte og en studievejledning, som jeg efter opfordring har udarbejdet til hæftet, gratis til missionsorganisationerne.

Eksemplarer af hæftet og vejledningen bestilles hos Dansk Missionsråd, Nørregade 11, 1165 Kbh. K. (altså ikke hos Mellempfolkeligt Samvirke).

Venlig hilsen,
Børge Helleeskov.

Siden sidst

Hvor er dagene dog blevet korte. – Inden man vidste af det, havde vi lyset tændt såvel morgen som aften og kort efter endnu længere tid.

Jeg kan huske fra min barndom, hvor jeg glædede mig til de lange vinteraftner og dette af en bestemt grund. Så kunne jeg nemlig få lov at læse, og endnu står denne tid som noget af det bedste, jeg har oplevet og ønsker bare, at det havde været ligeså rart som forstander, men det er det ikke, for der er næsten altid noget andet at beskæftige sig med end netop det at læse.

Lykkelige jer, der har tiden dertil endnu.

Her på skolen har vi det godt. Besværlighederne er til at overvinde, og eleverne er ret medgørlige. Deri kan der ligge en fare, nemlig den at vi så bliver mere eftergivende. Jeg tror, at det var godt, vi fik afholdt terminsprøve.

Hvorfor?

Jo, nogle elever opdagede, at de alligevel vidste for lidt – eller ihvertfald ikke forstod det hele. Alene heri ligger en erkendelse, og bliver erkendelsen til handling, er alt i orden; men enkelte trøstede sig med, at det var et uheld.

Andet steds kan I læse om besøg, vi har haft her på skolen. Disse har i høj grad medvirket til, at skolelivet bliver rigere.

Tilmeldelser til efterskolen 1973-74 er overtegnet, og 1974-75 er stærk på vej. Derimod har højskolen knap så stærk fart på. Jeg vil helst sige »sneglefart«. Der er mange henvendelser, men tilmeldelserne kommer med dages mellemrum. Vi håber stadig.

Det glæder os, at der er begyndt at indgå beløb på jubilæumskontoen. Spændende vil det blive at se slutresultatet. Tak, om mange vil være med.

Lykke er den følelse, der opstår, når man har for travlt til at føle sig uheldig. *Ukendt*

Det personlige ansvar og det menneskelige

Det var stærke og skarpe ord, der lød, da lærer Poul Jørgensen talte til foreningens årsmøde. Vi, der er forældre, fik talt og påskrevet. Fingrene blev ikke lagt imellem.

»De voksne taber hurtigt interessen for børnene«.

»Børnene må betale for de voksnes egoisme«.

Ja, det er stærke ord, og der kunne have været citeret flere. Adskillige har også givet genlyd i store dele af pressen, og de må have givet mange forældre noget at tænke over. Har Poul Jørgensen ret – og ingen har bestridt det – så er det uhyggeligt, ja, så uhyggeligt, at det må løbe koldt ned ad ryggen på enhver, først og fremmest forældrene, men også hos pædagoger og andre, der har medansvar for børns og unges opvækst.

Når flere uafhængige undersøgelser har vist, at omkring 25 procent af børnene i seks- syv års alderen er følelsesmæssigt handicappede, kan det nok give anledning til eftertanke. Følelsesmæssigt handicappet bliver et barn vel først og fremmest, når det ikke kender til tryk, når det ikke føler, at det hører med i fællesskabet, men er i vejen, fordi mor og far ikke har tid til at have med det at gøre. Hvis det materielle går forud for et harmonisk hjemliv, et varmt og trygt fællesskab mellem forældre og børn, er det ikke sært, at andre må være »mentalt reparationsværksted«.

Ungdomsoprøret, vi har oplevet de senere år, har for en stor del været en reaktion mod den ældre generations materielle stræben. I en artikel skriver lærer Asger Larsen om, at alt avler sin egen modsætning. Ungdomsoprøret er modsætningen til forældregenerationens materielle stræben, til dens nej eller vel snarere dens lunkne indstilling til de menneske-

lige og åndelige værdier. Hvor de lukkes ude, er der tomhed og ligegyldighed; børnene bliver ikke en af livets store og vidunderlige rigdomme, men en klods om benet, og det er ikke nogen rar ting. Derfor må andre tage sig af den, tage sig af børnene; derfor stilles der krav til samfundet. Det er udviklingen bort fra det personlige ansvar, som er det Gud-skabte menneskes adelsmærke. Den integrerede seksualundervisning i folkeskolen er nok et symptom på, at det personlige ansvar ikke er i højsædet.

Hvor det personlige ansvar ikke tages alvorligt, lider det menneskelige ubrydeligt skade. I de frie ungdoms- og efterskoler er der mulighed for at fortælle den kommende generation, at det ikke er de materielle, men de menneskelige og åndelige værdier, der bør have første-prioriteten.

Bent Kragelund

(Fra »Efterskolen«, maj 1972)

Stjernesked

*Jeg tænker, mens stjernesked hvirvler sig ned og slukkes, hvor kun den alvidende véd:
– Kan hænde der brister et venskab et sted,
og gløden, der faldt, var en stjerne, som græd.*

*Jeg tænker med vemod på venner, jeg sveg,
på bitre forlis, som begyndte i leg,
på hundrede ting, jeg har villet og glemt
– hver dristig beslutning, som kvaltes i skæmt.*

*De halve små sandheders haltende hær,
de fuldbårne løgne i funkende klæ'r,
alt det, der kan mindes – forløjet, forladt
går frem som en æm under stjernerne nat.*

*Jeg går og vil glemme – og glemmer at gå,
– jeg véd, at min skygge er gået i stå,
thi stjernerne hvirvler sig – hvirvler sig ned
og slukkes, hvor kun den alvidende véd.*

Nis Petersen.

Tak

En stor taknemlighed fylder vore hjerter for al den opmærksomhed og venlighed vort hjem var genstand for i anledning af min 70 års dag.

En særlig tak til skolens formand og bestyrelse samt skolens forstander og nuværende og forhen-værende lærere.

Skolens repræsentantskab skal have så stor en tak for sammenskudsgaven. Det var en god idé, men det er ikke så godt, at I må nøjes med tak til gengæld.

Og I, kære tidligere elever, som sendte blomster, pakker og telegrammer, hvor gav I os megen glæde, og hvor skal I have tak. Tænk, der var også nogle på Færøerne, der sendte telegrammer.

Den største tak sender vi op til Gud, som gav os så skøn en gerning og så mange gode venner.

Vi har haft mange gæster, men alligevel er der mange, der må nøjes med tak.

Hjertelig hilsen
Familien A. Kristensen.

Simon Nielsen

elev fra 1911-12, døde på Amtsygehuset i Lemvig den 14.10.72, 86 år gammel. Simon købte St. Katkjær i Vandborg 1918, og den blev drevet frem med megen dygtighed. Blev gift med Frederikke Nielsen den 22.3.1929, og hun var ham en god støtte, såvel timelig som åndelig, indtil hendes død 1955. Han overdrog derefter gården til en datter og svigersøn og købte hus i Vandborg-kirkeby. Hans sidste år havde han ophold på et plejehjem i Dybe. Den 19.10.72 blev Simon begravet fra Vandborg kirke og blev lagt ved siden af Frederikke i hans fædres gravplads.

Derefter var der mindesammenkomst i missionshuset, hvor S. og F. havde oplevet mange herlige stunder sammen med Herrens venner, dem der ingen sinde mødes skal for sidste gang. I disse sammenkomster og fester havde F. og S. tit været drivkraften.

*Simons broder I. M. N.
elev fra 1910-11 og 12.*

GLINT

Vinderupstævnet blev et godt stævne. Flere grunde kan nævnes, og rækkefølgen er uden betydning: Mange deltagere, godt humør, fint kaffebord, gamle venner, der mødte, tankevækkende tale og afslutning, fine lysbilleder fra elevture osv.

Godt 400 efterskoleelever fra Rydhave Slots Ungdomsskole, Hardsyssels Ungdomsskole, Sønderbjerg Ungdomsskole og Midtsjællands Ungdomsskole og alle vore egne elever havde en festlig sammenkomst her på skolen fredag d. 27. okt. Der var tale af lærer Sivkjær, Rydhave, underholdning ved lærer Hviid, Hardsyssel. Kaffebord ved vore piger og lærerstaben. Folkedans under Ragna Tangs ledelse. Lærer Jeppesen sluttede aftenen.

Ca. 2300 mennesker overværede efterårsmøderne her i hallen fra 30. okt. til 2. nov. Vi glædede os over den store deltagelse og over, at det endnu er muligt at samle mennesker til møder.

Arne Falk Rønne gav os en uforglemmelig oplevelse »I Stanleys fodspor«. Som eleverne sagde: »Han må jo have oplevet en forfærdelig masse«.

Så kom Peder Vester igen som pedel for en tid. Vi ville jo gerne engang have en pedel, der bor på skolen. Peder har selv bygget hus – og vi ser tiden an – vi bruger jo også pedelboligen – Jeppes gamle bolig – som elevværelser for tiden.

DMS i Nr. Nissum – kvindekredsen – afholder bazar her på skolen d. 16. nov. Store forbedelser er gået forud. Vi glæder os over at kunne være til hjælp her.

Højskolekursus jan. 73 er ikke nær fuldttegnet. Mange henvendelser, men få tilmeldelser. Vi har indrykket annoncer i flere dagblade og håber stadig, at det må gå sådan, at holdet bliver fuldtallig. Læs annoncen på bagsiden.

Jubilæumsfesten den 3. nov. blev en god aften. Vi startede med middag. Så skolehistorie i billeder og forstander Kristensens ledsagede forklaring. Lærerne havde dannet et lille orkester for 2 blokfløjter, cello og pianette, og

høstede fortjent bifald. Ved kaffebordet underholdt Kristensen med oplæsning. Frk. Slot sluttede aftenen.

Jubilæumsindsamlingen er sluttet. Andet steds i bladet kan du læse om dens betydning og formål.

Den nye fløj tager stadig form. Mureren finpudser i disse dage. Snedkeren har travlt med vinduer og smeden med centralvarme.

2 unge piger søges stadig fra 1. jan., og henvendelser vil blive vel modtaget.

* Højskolepost

Vore møder

- 5. dec. Vandborg. Fr. L.
- 5. dec. Hvam v. Kjellerup. Ths. M.
- 5. dec.: Mejrup. Adventsfest. A. Kr.

Vandremappen

fra sommeren 1965 har været på besøg. Hvor ønsker man dog, at alle kunne læse den. Er et vidnesbyrd om et højskoleopholds betydning.

Vandremappernes besøg i Struer

- 30. maj: »Den glade vandrer« 1964.
- 20. juni: »Anemone 2« 1960.
- 11. sept.: »Forglemmigej« 1933.

Ja, det er gamle nyheder, men måske kan de interessere en eller anden bedrøvet vandremappeformand. *A. Kr.*

Elev fra 69-70

Efterlysning . . .

Hvor mon du er forsvundet hen, ja sidst jeg hørte fra dig var i middelalderen, eller var det i begyndelsen af 1972, og nu er vi ved slutningen. Nej, du må ikke blive fornærmet, det var ikke dig, men dig og dig, og sådan kan vi blive ved.

Og vi er Ruth L., Ellen V., Gunnar D., Carl Peter Ø., Inger Marie R. og Ninna D. I har selv valgt os, og vi har prøvet med alle kræfter at få *vandremappen* til at vandre rundt, det gik godt til at begynde med, men vi har kun ca. 20

nøjagtige adresser tilbage, så vi synes, at I alle skal have en chance for at være med stadig-væk.

Hvis I vil det, så fat pennen eller blyanten så hurtigt som muligt, senest 14 dage efter at du har modtaget bladet. Du skal bare skrive din adresse og sende den til Ninna D. (Ninna Dolle-rup, Støvring Højskole, 9530 Støvring).

Og så et sidste suk. — — Husk lige at sende et lille kort, når du afsender vandremappen. Tak . . .

Hilsen fra vandremappeudvalget 69-70.
Gunnar, Ninna, Ellen, Carl P., Ruth og Inger Marie.

Søndbjerg Ungdomsskole

indvies lørdag d. 18. november. Vi er indbudt til at deltage i højtideligheden, men benytter herigennem lejligheden til at byde velkommen i kredsen af skoler, der er tilsluttet Indre Mission. *Ths. M.*

* Adresseforandringer

- 1972 Frk. Else Marie Vestergård, Ryde Købmandshandel, 7830 Vinderup.
- 70-72 Frk. Karen Marie Dalgård, Ny Solds, Tvis, 7500 Holstebro.
- 71-72 Frk. Atha Johansen, Nordisk Landboskole, 5000 Odense.
- 70-71 Frk. Susanne Kirkegård Pedersen, Lærkevej 6, 6880 Tarm.
- 69-70 Frk. Linda Pedersen, Fjordbakken 6, 6960 Hvide Sande.
- 69-70 Benny Lund Mathiasen, Vang, Flynder, 7660 Bækmarksbro.
- 69-70 Søren Chr. Axelsen, c/o Mads Rabech, Sønderbygård, 6931 Borris.
- 69-70 Frk. Karen Krabbe Nielsen, Gl. Bedsted, 7755 Bedsted, Thy.
- 68-69 Verner Mortensen, Sønder Ringvej 135, 8800 Viborg.
- 68-69 Henning Sørensen, Kirstinedal, Ljørslev, 7900 Nykøbing M.
- 68-69 Frk. Ellen Ladegård, Frederiks Torv 1, 1. th., 9000 Aalborg.

Højskole og Efterskole

Tlf. 07 – 89 10 04 – 7620 Lemvig

HØJSKOLEN:

4 mdr.s efterårskursus. Begynder september.
5 mdr.s vinter- og forårskursus. Begynder januar.
4 og 5 mdr.s kursus, der begynder september.

EFTERSKOLEN:

10 mdr.s kursus for 14–17 årige. Begynder 15. august.
8., 9. og 10. klasse, evt. med statskontrollerede prøver.

- 1968 Verner Damtoft, Engbovej 45,
2610 Rødovre.
- 67–68 Sygeplejerske frk. Kirsten Vesterbæk
Andersen, Gl. Landevej 49, 1. th.,
7400 Herning.
- 67–68 Frk. Vivian Vigsø, Statshospitalet,
8800 Viborg.
- 67–68 Hans Tølbøll, Kløvermarken 5,
7900 Nykøbing M.
- 66–67 Fru Ulla Østergård-Christensen,
Saxhøj 60, 4800 Nykøbing F.
- 66–67 Hans Schultz Jensen, Helligkildegård,
7790 Hvidbjerg, Thy.
- 1966 Fru Sigrid Christensen, Sørup Østergård,
9530 Støvring.
- 64–65 Frode Ebbesen Møller, c/o Henry Møller,
Egebjerg, 7830 Vinderup.
- 64–65 Preben Kielsgård Nielsen, »V. Tyrhave«,
Hørsted, 7752 Snedsted.
- 64–65 Niels Kr. Storgård, Egevej 10, st. tv.,
6430 Nordborg.
- 63–64 Jach Østergård, Lærkevej 5,
7830 Vinderup.
- 1963 Frk. Ruth Holmgård, Hyldegårdsvej
11 B, 1. th., 2920 Charlottenlund.
- 62–63 Hans Thing, Sdr. Kortegård, Skovsted,
7700 Thisted.
- 1962 Fru Birgit Mølgård Jensen, Storåvej 88,
7400 Herning.
- 61–62 Vagner Rod, Firkløvervej 3, 1.,
8800 Viborg.
- 1961 Herdis Højgård Green, Pilevej 14,
7600 Struer.
- 60–61 Lærer Arne Nielsen, Særkærparken 32,
7500 Holstebro.
- 1959 Fru Elna Thomsen, Christiansvej 17, 2.,
2600 Glostrup.
- 58–59 Erik Aalbæk, Elmeallé 34,
6933 Kibæk.
- 1958 Fru Frida Suzuki, Humlevej 13,
4600 Køge.
- 1957 Fru Lilli Dalmose Nielsen, Gangsted,
8732 Hovedgård.
- 1957 Fru Bodil Nielsen, Glentevej 4,
6933 Kibæk.
- 56–57 Gunnar Ivan Madsen, Sydgaden 34,
Snejbjerg, 7400 Herning.
- 56–57 Diakon Bent Jensen, Avnstrup Pleje-
hospital, Bolig 16 st., 4000 Roskilde.
- 1956 Fru Birgit Rosenbæk, Gammel
Almindvej 4, 8800 Viborg.
- 55–56 Lærer Aage Langgård, Tandrup,
9640 Farsø.
- 1942 Fru Magda Krogh, Morsøvej 12, 1.,
2720 Vanløse.
- 1941 Fru Kristine Munch, Gl. Lund,
7990 Øster Assels.
- 40–41 47–51 Fru Henny Sønderby, Ole Worms
Allé, koll. 7, 8000 Aarhus C.
- 1934 Fru Dagmar Hansen, Austrupvej 33,
9600 Års.
- 1932 Frk. Signe Olesen, Tornskadestien 3,
2. tv., København N.V.
- 26–27 Lærer Gert Poulsen, Øster Langgade 31,
8643 Ans by.
- 22–23 Magnus Moeslund, Mågevej 4,
8643 Ans by.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. — Redigeret af forstander Ths. Mogensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUER 24978